

ऋषीणां परस्परं जल्पमाह ॥ कच्चिदित्यादि ॥ श्लोकद्वयेऽपि न शब्दो न शब्दैकदेशो न न्वित्यर्थको वितर्कः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरा० वा० वा० च
तुः सप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥३॥ ॥३॥ किमभाषतेत्यत्राह ॥ रामेति ॥ निखिलेन कात्स्न्येन चेन ताटकावधादिसमुच्चयः ॥ १ ॥ यच्च या तथाऽनायासे
न धनुषोभेदनं कृतं तदद्भुतमचित्यं चान्येन मनसापि अशक्यं अतस्तच्छ्रुत्वेत्यादि ॥ गृह्य गृहीत्वा ॥ २ ॥ जामदग्न्यं जमदग्नेः स्वपितुरागतं अत्रार्थेष्वन्वार्षः ॥ शरेण युक्तं

संगता मुनयः सर्वे संजजल्पुरयो मिथः ॥ कच्चिद्विप्लवधामपीक्षत्रं नोत्सादयिष्यति ॥ २१ ॥ पूर्वक्षत्रवधं कृत्वा गतमन्युर्गतज्वरः ॥ क्ष
त्रस्योत्सादनं भूयो न खल्वस्य चिकीर्षितं ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा धर्ममादाय भार्गवं भीमदर्शनं ॥ ऋषयो रामरामेति मधुरं वाक्यमब्रुवन्
॥ २३ ॥ प्रतिगृह्यन्तु तां पूजामृषिदत्तां प्रतापवान् ॥ रामं दाशरथिरामो जामदग्न्योभ्यभाषत ॥ २४ ॥ इत्यार्षेश्रीरा० वा० वा० चतुःसप्त
तितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥३॥ ॥३॥ रामदाशरथे वीरवीर्ये ते श्रूयतेऽद्भुतं ॥ धनुषोभेदनं चैव निखिलेन मया श्रुतं
॥ १ ॥ तदद्भुतमचित्यं च भेदनं धनुषस्तथा ॥ तच्छ्रुत्वा ह मनुप्राप्तो धनुर्गृह्यापरं शुभं ॥ २ ॥ तदिदं घोरसंकाशं जामदग्न्यं महद्भुतः ॥ पूरयस्व
शरेणैव स्वबलं दर्शयस्व च ॥ ३ ॥ तदहं ते बलं दृष्ट्वा धनुषोप्यस्य पूरणे ॥ द्वंद्वयुद्धं प्रदास्यामि वीर्यश्लाघ्यमहंतव ॥ ४ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
राजा दाशरथस्तदा ॥ विपण्णवदनो दीनः प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥ क्षत्ररोषात्प्रशांतस्त्वं ब्राह्मणश्च महातपाः ॥ बालानां मम पुत्रा
णामभयं दातुमर्हसि ॥ ६ ॥ भार्गवाणां कुले जातः स्वाध्यायव्रतशालिनां ॥ सहस्राक्षे प्रतिज्ञाय शस्त्रं प्रक्षिप्तवानसि ॥ ७ ॥ सत्वं धर्मपरो
भूत्वा कश्यपाय वसुंधरां ॥ दत्त्वा वनमुपागम्य महेंद्रकृतकेतनः ॥ ८ ॥

पूरयस्वैव आकर्षयस्व ॥ ३ ॥ अस्यापि धनुषः पूरणे सति ॥ वी
र्यश्लाघ्यं ॥ वीर्यवत् श्लाघ्यं च ॥ वीर्येण तद्वत्तया श्लाघ्यमित्यन्ये ॥ ४ ॥ तद्वचनं द्वंद्वयुद्धवचनं ॥ ५ ॥ क्षत्ररोषात् तज्जक्षत्रवधात् ॥ ६ ॥ सहस्राक्षे तत्सन्निधौ ॥ प्रतिज्ञाय अ
तः परं शस्त्रं गृहीष्यामीत्येवं प्रक्षेपस्त्यागः ॥ ७ ॥ तपसे महेंद्रकृतकेतनत्वं ॥ ८ ॥